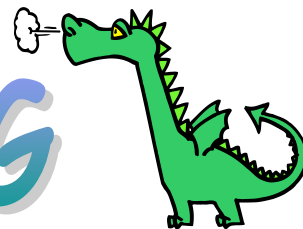

SÁRKÁNYFOG

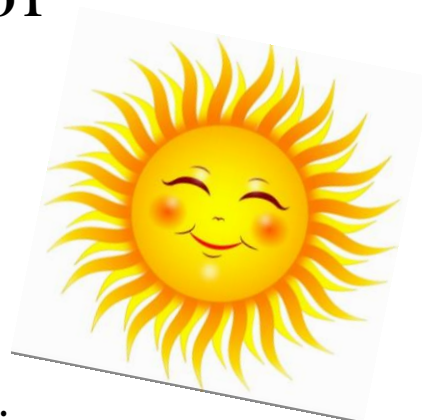
A szilágysomlyói Báthory István Általános Iskola diáklapja
Tizennyolcadik évfolyam, 2018-2019

ELFÚJTA A SZÉL A NAPOT

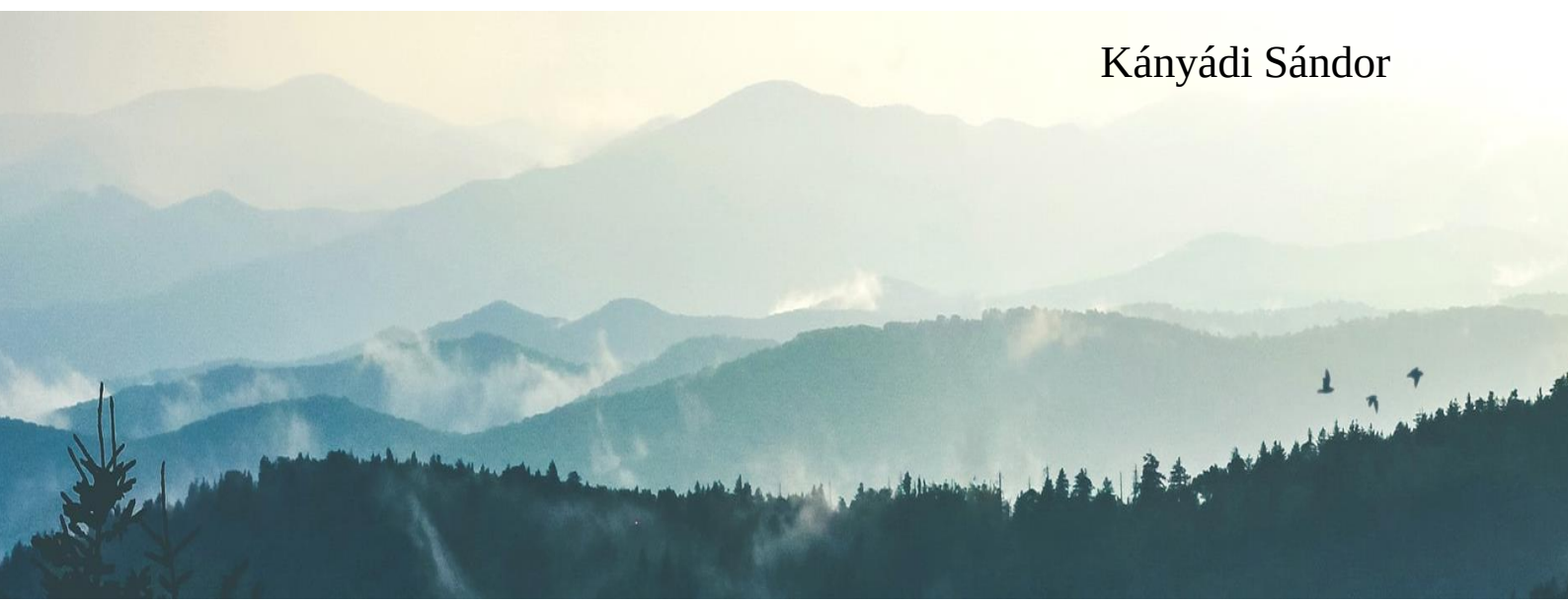
Elfújta a szél a napot,
be a felhők sűrűjébe,
hajladozik a vén erdő,
úgy tesz, mintha jődögélne.

De ha a szél úgy akarja,
már is fordul, mintha menne;
leveleit hátrahagyva
kapaszkodna föl a hegyre.

Mintha jönne, mintha menne,
mintha vinne, mintha hozna:
de nehéz is az erdőnek,
mikor a szél kormányozza.

Kányádi Sándor

A MESÉK GYÓGYÍTÓ EREJE

A mesék szinte észrevétlenül juttatják a gyermeket a szellemi, lelki, érzelmi gazdagodáshoz. Egy jó mese komolyan veszi a nehézségeket, nem ad tanácsot, nem oktat ki, hanem szimbolikus úton nyújt megoldást a gyermek problémáira úgy, hogy az érzelmi fejlettségének szintjén fejt ki a hatását, megmozgatva a gyermek képzeletét és érzelmeit, segítve őt a félelmei és vágyai megszelídítésében. Az a mese érinti meg a gyermeket, ami kielégíti lelki szükségleteit, és ami választ ad az őt foglalkoztató kérdésekre.

A mese segít a lelki egyensúly megteremtésében, megtartásában pontosan azáltal, hogy nevén nevezi és kifejezi azokat az érzelmeket, amelyek fontosak a fejlődésünk folyamatában. Komolyan veszi a sikertelenségtől, kudarctól, haláltól és a megpróbáltatásoktól való félelmünket, és azt is, hogy fontos számunkra a szeretet, a kötődés, az, hogy valahova, valakihez tartozzunk.

A mesében a személyiségfejlődés különböző állomásai jelennek meg, a próbatételek valójában életpróbákról, életfeladatokról szólnak. Szimbolikus formában fellelhetők benne a lelkünkben felmerülő konfliktusok is, az irigység, a féltékenység megzabolázásának módozatai, az életkori krízisek, a szülőkről való leválás, a párválasztás próbatételei, a férfi-nő kapcsolat megpróbáltatásai. A mese nem racionális módon készít fel a felnőtt létére, a felnőtt döntésekre, hanem mágikus, irracionális módon. Nem egy problémamentes élet ígérését kapjuk meg bennük, hanem annak reményét, hogy még a legkisebbek, a legesendőbbek is boldogulnak, hogyha adottságaikat és lehetőségeiket mozgósítják, ha nem hátrálnak meg az akadályok, megpróbáltatások elől. Hogyha a gyermek gyakran hallgat egy mesét, akkor a rossz veresége csökkenti a tudattalan félelmeit. A mesealakok sohasem ambivalensek, vagy jók, vagy rosszak, és mindez együtt jár a külső-belső szépséggel és rútsággal. Bár a gonosz pillanatnyilag felülkerekedhet, a gyermek azt a tanulságot vonja le a meséből, hogy hosszú távon csak a jószág éri meg. A mesehős, akivel a gyermek azonosul, és aki példaképpé válhat számára, abból adódik, hogy pont azokat a problémákat tudja megoldani, amelyekkel a gyermek is küzd, ezáltal mintát ad az érzelmi fejlődésre is. A mesehősöktől is megtanulhatjuk a „lassan sietés” művészetét, azt, hogy a fejlődés nem egy gyors és egyenletes folyamat, hogy teljes odafigyeléssel könnyebben célhoz érhetünk, mint a türelmetlen kapkodással. A főhős mintáján keresztül azt is megtapasztalhatjuk, hogyan kezelhetjük frusztrációnkat, hogy mit jelent a fejlődésünk útján az önfegyelem és az altruizmus.

Egyik személyes kedvencem Kádár Annamária gyermekpszichológus „Lilla és Tündérbogyó” című könyve, amelyben Lillának (és a később érkező testvérének, Attilának) egy kis tündér (Tündérbogyó, akit csak ők látnak) segít eligazodni az emberi kapcsolatok és érzelmek világában. Íme két részlet a könyvből:

„Ugyanis a kívánság is olyan, mint a pitypang. Ha elfújuk az elvirágzott pitypang bóbítáját, a virágból miniatűr ejtőernyők lesznek, amelyek tovaszállnak. A kívánság először bennünk születik meg. Dédelgetjük magunkban, vágyakozunk utána, ha lehunyjuk a szemünket, látjuk, ahogy valóra válik. Majd útjukra bocsátjuk, mint a pitypang a bolyhait, pihéit és követjük a szemünkkel, ahogy elrepül....Ahogy a méretes, kóbor pitypangot szélnek eresztjük, kóbor kívánságokká válnak, és lesznek olyanok is, amelyek lehullanak. Ugyanis a kívánságoknak van egy nagy, félelmetes ellenségük. Ez pedig az, ha meghallgatjuk azokat, akik folyamatosan azt mondják: szállj le a földre, ne álmodozz, úgysem lehet megvalósítani....”

“-Milyen jó, hogy ilyen sokféle arcunk van! Tudunk dühösek lenni, szomorúak, kétségbeesettek, de szerencsére vidámak, derűsek és mosolygósak is.”

Szabó Beáta, iskolai tanácsadó

MICIMACKÓ ELŐKÉSZÍTŐ OSZTÁLY

KÉPEKBEN

Milyen lesz a jövő városa?

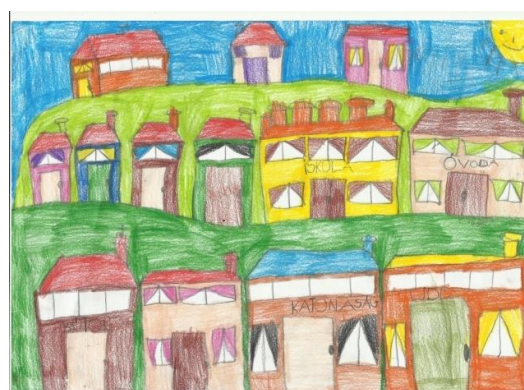
Ardelean Márk Szabasztian, I. osztály

Budai Teodóra, I. osztály

Vigh –Balla Blanka, I. osztály

Dobai Xavér, I. osztály

Most írásban mesélek arról a helyről, ahol élek

A nevem Viktória.

Hét éves vagyok és egy szép kisvárosban élek a szüleimmal és kistestvéremmel. Szilágysomlyó a városom neve, egy erdélyi város, Romániában.

I.osztályos vagyok és olyan iskolában tanulok, ahova magyar gyerekek járnak. Most fejeztük be az ábécé tanulását. Végre tudok magyarul írni és olvasni! Románul is sokat gyakorolok, mert a tömbházunk mellett van egy játszótér és szeretnék játszani, beszélgetni a román nyelven beszélő gyerekekkel is.

A nagyszüleim is ebben a városban laknak a Magura hegy alatt, egy szép kis házikóban. Nagyon szeretek náluk lenni. Tatával sokat barangolunk a Magurán. Tavasszal bodyát és epret szedünk, ősszel pedig gombát, szőlőt. Városom a szőlőtermesztésről híres, itt készítik a Silvania pezsgőt.

Mamával fánkot, kürtőst és szilvaízet készítünk. A szilvaízet egy nagy üstben kevergetjük. Olyan sokat készítünk, hogy jút az egész családnak.

Anyával, apával és a testvéremmel sokat sétálunk a Kraszna partján. A Kraszna annak a folyónak a neve, amelyik a városon keresztül folyik. Egy sétány is húzódik a Kraszna partján, ott szoktam görkorcsolyázni, csúszdázni és hintázni.

Városom központjában van a Báthory vár, a katolikus és református templom közelében, nem messze a zsinagógától. Ebben a városban élt Báthory István, erdélyi fejedelem, Lengyelország királya. Itt a katolikus templomban keresztelték és az ő emlékéét őrzi az a szobor, amit a templom előtt helyeztek el.

Minden évben, szeptemberben, megtartják a Báthory napokat, amikor Lengyelországból vendégek érkeznek. Itt, a vár megmaradt bástyái közt lovagi jelmezbe öltözve bemutatják a harci jeleneteket. A tavaly nagyon tetszett, mert megismerhettem a török, a magyar és a lengyel katonák öltözetét, fegyvereiket. Megtudtam és kipróbálhattam hogyan készült régen a papír és nagyon csodálkoztam, amikor láttam, hogy egy farönkből milyen szép szobrot faragtak.

Szeretek Szilágysomlyón lakni, mert számomra ez a legkedvesbb hely. Alig várom a nyári vakációt, hogy vidáman fürödjek, kiránduljak az erdőben.

Ha erre jártok, nézzetek be hozzánk, nem bánjátok meg, mert nagyon megszeretitek ezt a várost!

Szabó Viktória Beatrix, I. osztály

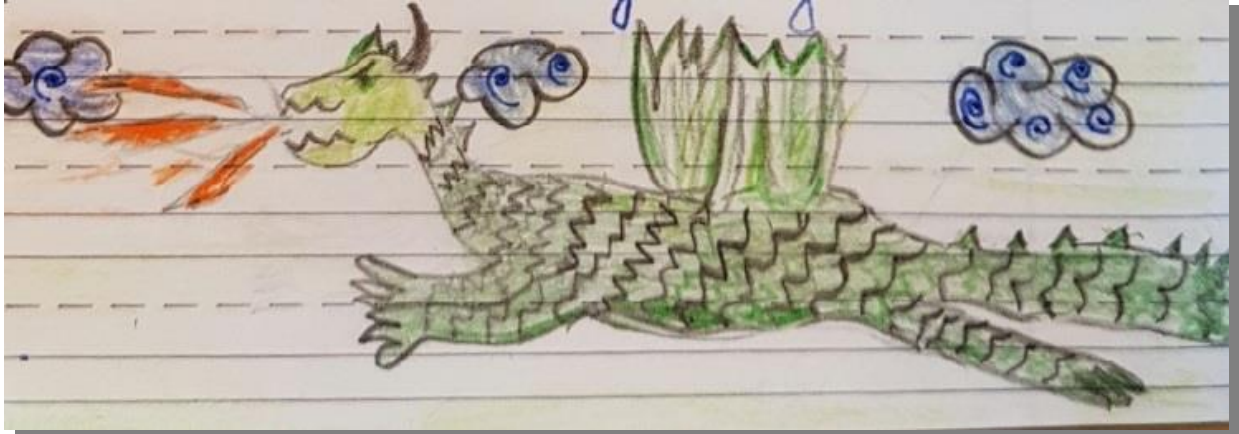

Somlyói hősök, kincsek, sárkányok

Sziasztok! Samu vagyok, hét éves. Olvasni már tavaly tudtam, de idén megtanultam leírni az összes betűt. Azóta nagyon szeretek írni.

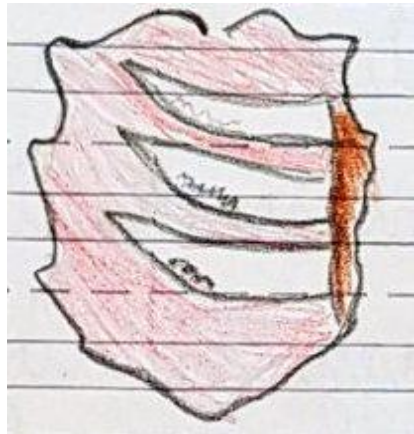
Tudjátok mit szeretek még nagyon? A szuperhősöket.

Azért is szeretek Somlyón élni, mert itt is éltek régen igazi hősök. Hat erdélyi fejedelem, két vajda és egy lengyel király is született a városban. Úgy mesélik, hogy az egyik

ősrük, egy Bátor nevű vitéz egy igazi sárkánnyal is megküzdött.

A Púpos-hegyen egy kiálló szikla alatti üreget ma is Sárkány-lyuknak neveznek a somlyóiak. Bátor vitéz a harc során egy nagy darabot, három foggal együtt kivágott a sárkány egyik fejéből. Ez a három fog látható a Báthoryak címerében.

Sajnos, ma már csak a romjai láthatóak a régi várkastélynak. Minden nap elmegyek mellette, mert közel van az iskolámhoz. Az iskolát is Báthory Istvánról nevezték el. Sőt, a cserkészcsapatunk is az ő nevét viseli. Ha Somlyón jártok, nagyon nehéz kikerülni a nagy király emlékét.

Jó itt lakni. A házunk a Magura lábánál van, már elég magasan, a dombon. A szobám ablakából jó nagy részét látom a városnak.

A Magurán már kétszer is találtak kincseket. Ma egy budapesti és egy bécsi múzeumban lehet látni a csodaszép gyűrűket, aranyedényeket, lószerszámokat, ruhadíszeket. Én csak azon csodálkozom, hogy hogyan tudták úgy elrejteni, hogy több mint 1500 évig senki sem találta meg. Ha felénk jártok, biztosan tetszene nektek a Magura és a Fenyves dombja.

Szeretek vadkacsákra lesni a Kraszna hídjairól, szeretek fagyizni a parkban, és rollerezni a régi óvodám felé vezető sima úton.

Szeretek cserkész lenni, és a barátaim is itt laknak. Dáviddal és Kristóffal jó együtt játszani. Mindenféle titkos tervünk van egy szuper játszóhely kialakításához, de erről nem mesélhetek, sajnos. Mert titkos. Úgy gondolom, a vár régi lakóinak is voltak titkai.

Jó lenne látni, milyen volt itt régen az élet, és azt is, milyen lesz sok száz év múlva majd.

Bálint András Sámuel, I. osztály

Betűről betűre

Hamar elrepült a tanév. Egyetlen nap se volt unalmas, mert szinte naponta megtudtam valami érdekességet a betűkről és a számokról. A betűket már előkészítő osztályban megismertem. A betűírással nem siettem, mert tudtam, hogy előbb a kezemet kell nagyon alaposan előkészítenem ahhoz, hogy minden betű szép formásra sikerüljön. Voltak kedves, engedelmes betűk, amelyek pillanatok alatt katonás sorban álltak egymás mellett, de voltak gonoszok is, amelyek csak akkor álltak be a sorba, ha Radírmanó rájuk ijesztett.

Év végére megtanultam minden betűt helyesen írni. Kedvenc betűim a: k,u,t,a,s,i,b,l,n. Azért ezek a kedvenceim, mert a segítségükkel le tudom írni a nevem.

A legnehezebben a K betű írása ment, a legkönnyebben pedig a B betűt tudtam írni. Arra is rájöttem, hogy minden betű nagyon fontos, ezért II.osztályban nagyon fogok arra figyelni, hogy szépen, helyesen írjak.

Kutasi Blanka, I. osztály

Bálint András Sámuel

Magyar Alex

Orosz Tamás

Kis Szilvia

Kedvenc betűmről

Az ábécében nagyon sok, összesen 44 betű van. Egész évben volt munka velük, míg mindet megismertem. Kedvenc betűm az Á lett. Nem azért, mert ezzel kezdődik a nevem, hanem azért, mert nagyon szófogadó betű. Már első próbálkozásomra sikerült helyesen leírnom.

Az Á olyan, mint egy sátor, róla a nyári napok jutnak eszembe, amikor jól lehet sátorozni a hűs patak partján. Persze a többi betűt is kedvelem, mert nélkülük nehezen tudnánk érthetően leírni a gondolatainkat.

Szilágyi Bernadett Ágota, I. osztály

Trif Patrik

Vigh-Balla Blanka

Veres Dóra

Szilágyi Bernadett Ágota

Xavér útinaplója

Befejeztem az első osztályt, megtanultam írni, mondatokat, szöveget alkotni. Ennek nagyon örülök, mert az élményeimet nemcsak rajzban, hanem írásban is el tudom mesélni.

A családommal nagyon sokat utazunk, mert a szüleim méhészkedéssel is foglalkoznak. Tavasszal, amikor virágba borul a természet, előkészítjük a lakókocsinkat, a dzsip után erősítjük, a méheket felrakjuk a méhszállító kamionra, és irány a nagyvilág. Amíg anya és apa a méhekkal foglalkozik a hűgom és én felfedezzük a tájat, megfigyeljük az élőlényeket. Mivel tudok írni, elhatároztam, hogy készítek egy rajzos útinaplót.

Ez ami autónk és a lakókocsink.

Ez a méheket szállító teherautó: „a méhes kamion.”

A méhes kamionunkban 95 kaptár van. Minden kaptárban egy méhcsalád lakik. Minden családnak van egy méhkirálynője, akit anyának nevezünk. Ő osztja ki a munkát a dolgozó méheknek és a dajka méheknek. A dolgozó méhek mézet gyűjtenek, a dajka méhek pedig nevelik a kicsinyeket (a fiasítást végzik).

Íme néhány nap a legemlékezetesebb napok közül:

Április 7. Látogatók a méheknél

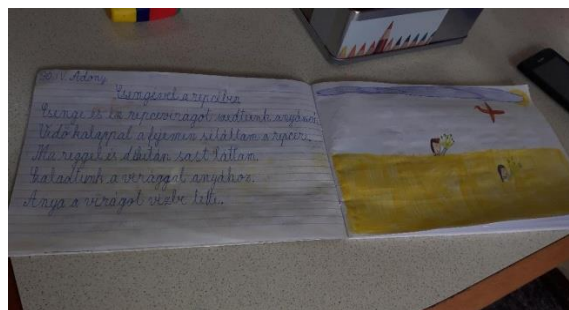
Szombat délután kisiskolások látogattak meg bennünket a méheknél. Apuka megmutatta egy kaptár tartalmát, és minden gyerek a kezébe foghatott egy lépkertetet. A bátrabbak a kamionba is bementek. Mézes kenyéret is ettek.

Ápr.30 Adony

Csengével a repcében

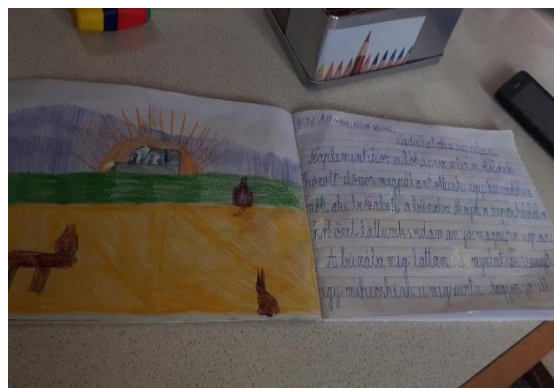
Csenge és én repcevirágot szedtünk anyának. Védő kalappal a fejemen sétáltam a repcére. Ma reggel és délután sást láttam. Szaladtunk a virággal anyához. Anya a virágot vízbe tette.

Április 30. Adony-Bihar megye

Vadállatok a repcében

Naplementekor autókázva a termőföldek között először megpillantottunk egy kis vaddisznót, ami beszaladt a búzatáblába, amikor minket észrevett. A búzatáblában még láttam hét nyulat is. Majd a repcetáblában hat őzet láttunk vidáman jó magasra ugrani. Csengét még egy méhecskénk is megszúrta. Nagyon jó itt.

Dobai Xavér, I. osztály

KÉZVARÁZS MÁSODIKOS MÓDRA

Szemelgetés a 2018-2019-es tanév képzőművészeti és vizuális nevelési órák termékeiből.
ŐSZ

TÉL

TAVASZ

MÁS ÜNNEPI ALKALMAK

A harmadik osztályosok a levélírás rejtjelmeivel ismerkedtek így az iskolai év végefele, ezért feladatként azt kapták, hogy levelet írjanak egy barátjuknak a vakációs terveikről. Ezekből olvashatunk most kettőt.

Szárny(levél)bontogató

Kedves Anna!

Szeretném tudatni veled, hogy hazaérkeztem a nyári táborból, ahol nagyon jól éreztem magam.

A nyári vakáció többi részét a családommal töltöm. Sok tervünk van. Július elején a hegyekbe utazunk, ahol túrázunk és hegyet mászunk majd. Egy hetet fogunk ott eltölteni. Már alig várom! De annál türelmetlenebbül az augusztus végét, mert akkor két hétre ellátogatunk a tegerre. Sokat fogok majd napozni és úszni.

Remélem neked is jól fog telni a nyári vakáció. Várom beszámolódat az élményeidről!

U.I. Köszönöm a barátságkarkötőt! Annyira szép!

Szeretettel: Demjén Alexandra

Szilágysomlyó, 2019. június 30.

Kedves Lóránd!

Már hetek óta nem írtam levelet neked, és most eljött az idő, hogy beszámoljak a vakációs terveimről.

Izgatottan várom a cserkésztabort, ami június végén kezdődik. Eddig mindig Sintón volt megrendezve és sátorban aludtunk, de az idén Magyarigenben lesz és faházikóban fogunk aludni. Július végén a lesi bibliatáborba fogunk menni az unokatestvéreimmel.

Családi barátaink meghívtak Egerbe pár napra, ahol megnézhetjük az Egri várat, a híres fürdőt és a szüleink megkóstolhatják az egri borokat. Szeretnék elmenni sátorozni is a hegyekbe, ahol sokat túráznánk. Talán eljutunk a Fekete – tenger partjára is, ahol sokat fürödhetünk. Remélem lesz idő sokat focizni, olvasni és segíteni a nagyszüleimnek a kerti munkálatokban.

Legyen neked is élménydús, szép nyarad!

Szeretettel üdvözöllek: Módi Máté

Szilágysomlyó, 2019. június 29.

Fehéret, feketét, tarkát

Azt hittem vége van már,
Hogy odaveszett minden.
Rózsaszál tövisei szúrnak,
Bár semmi sincsen vészen...

Fehéret, feketét, tarkát
Álmaimban is láttam...
De törődnöm miért velük hát?
Ha nincs ki velem is törődjön..

Gonosz, fekete árnyékok,
Kik idáig követtek.
S hol vannak a barátok?
Azt hittem, szerettek.

Elhagytak, s elmentek
Álmaim porba tiporva.
S talán mindent elkövettek,
Hogy legyek összeomolva.

Azt hittem vége már,
Barátaim nincsenek.
Árnyékkal társalgok, kár
De ez maradt énnekem.

Egyszer talán
Ismét látok majd feketét, tarkát.
S egy barátom hangja
Cseng ismét fülembé hát.
Tőtős Petra, VI. osztály

Megy az ős, jön a tél
Rossz idő és havazás,
Sok eső és szélfúvás.
Vastag ruha, sapka, sál,

bakancs, kesztyű mind rád vár.

A hó, a fagy, a jégeső
Ünnepekre idejő.
Ilyenkor csak ráadás,
hogyha jön a Mikulás.

Macska didereg a hóban,
Mert kint bizony jó hideg van.
Bent a házban nagy a meleg,
aludni is alig lehet.

Sok kandalló püffögg s pattog,
Kéményekből füst gomolyog.
Hideg télnék ez a műve,
megfázás ennek a bűne.

Tőtős Petra, VI. osztály

Ballag már egy pár diák

Ballag már egy pár diák
Szomorúan búcsúztatja e iskolát
A gyermekkornak vége már
És minden diák talpra áll
A batyuját mindenki vállára tette már
És szomorúan ballag ki az iskola kapuján:

Ezt az iskolát itt hagyjuk végleg
És vár ránk a nagybetűs élet
Egész nap a múlton gondolkodtam
És azt mondtam magamban:
„Hát innen is elballagtam”.
Fehér Anikó- Gréta, V. oszt.

BESZÁMOLÓ

Honismereti kirándulás-Sárospatak

Rég dédelgetett álmunk vált valóra 2019 május 11-én, amikor sikerült eljutnunk Sárospatakra és e nagymúltú, történelmi emlékekkel telített városban tölthettünk egy egész napot. Két oknál fogva választottuk ezt a várost, először, mert Rákóczi-év van, másodszor pedig azért, mert a vár nagyarányú építtetője-bővítetője nem más mint városunk, Szilágysomlyó szülöttének, Báthory Zsófiának az anyósa, Lorántffy Zsuzsanna.

Szomorkás, felhős időben indultunk, kora reggel. A határátkelés sokkal körülményesebb volt mint ahogy gondoltuk, bár minden okmányunk rendben volt, de újakat is kértek tőlünk. Kicsit megkésve érkezünk meg Sárospatakra, de köszönet mindazoknak akikkel még időben, hetekkel előtte egyeztettünk és türelmesen megvártak és a tárlatokon, múzeumokban végig kalauzoltak. A rossz idő sem okozott gondot, a zápor mindig előttünk járt legalább egy bő fél órával. Első állomásunk a Sárospataki Református Kollégium Könyvtára volt. Azt hittem, hogy a sok régi kiadvány nem kelti fel a fiatalabbak érdeklődését. Tévedtem, sok olyan dolgot mutattak meg, amire nem is gondoltam. Figyelemre méltó, hogy többen is jelezték mennyire érthető az ezelőtt több évszázaddal írt magyar szöveg, mely eredeti nyomtatványokban jelent meg. Az iskolamúzeum gyűjteménye nagyon érdekes látnivaló sok diák számára, a tanterem berendezési tárgyai, a használt didaktikai eszközök és főleg az a konyhaasztal amely egy éjszaka Rákóczi Ferencnek is „ágyként” szolgált.

Következett a vár. Nagyon sokan keresik fel, igaz, hogy sokan csak az udvarra, a vársánc környéki sétányra, a környezetre voltak kíváncsiak, de mi nem ezért jöttünk. A tárlatvezető hölgy nem kímélte magát, nemcsak a megszokott szöveget mondta el, hanem a sok kérdésre is válaszolt, amit

menet közben feltettünk. Mire a torony tetejére feljutottunk már egészen szép időnk lett, a panoráma csodálatos volt. Nagyon érdekes a kontraszt amely a vár, torony lakóinak XVI-XVIII századi éltkörülményei és lakhatási feltételei valamint az 1849 utáni lakók, tulajdonosok lakhatási körülményei között van. A megmentett korabeli díszítőelemek, a Perényi, Dobó, Rákóczi családok címerei külön figyelmet érdemelnek.

Múzeumi látogatásunk utolsó állomása a nemrég átadott ágyúöntő műhely megtekintése volt. Szakszerű, de ugyanakkor nagyon is érthető előadás keretén belül ismertük meg a XVII. század derekán működő műhely ágyúöntő fázisainak részleteit. Először egy rövid ismeretterjesztő film

keltette fel a figyelmünket, majd az olvasztástól az öntésen keresztül az elkészült ágyú próbálövéséig minden lépés nyomon követhető volt. Megtudtuk, hogy kb. 80 darab ágyú került kiöntésre és használatra több évtizeden keresztül. A megmaradt, kiállított ágyúdarab a Maros hordalékaiból került elő, Erdély földjéből. Igazi csemegével zártuk a

napot, rövid egyeztetés után sikerült rávenni az egyik tiszai sétahajó „kapitányát”, hogy hosszabbítsa meg a műszakot és tegyen egy kört velünk is a Bodrog és Tisza folyók megáradt vizén. Nagyon jó érzés az amikor észre sem vesszük, hogy már esteledik, senki sem fáradt, senki sem éhes és nem vágyik valamelyik étterem, falatozó felé. Így is lehet ezt, otthonról hozott uzsonnával, jó hangulatban megismerni magyar történelmünk egyik fontos, eseménydús helyszínét.

Éjfél után, fáradtan érkeztünk haza, tele élményekkel. Jó volt a szülőket is bevonni, részben történelmi tudásukat is kiegészítették, láthatták milyen helyszíneken mit tanulnak a reánk bízottak és nem utolsó sorban egy napot együtt is tölthettek.

A beszámolót összeállította: Bőti Vivien-Éva és Ianicicau Andrea

Járd végig Magyarországot!

Jó hír érkezett számunkra, amikor megtudtuk, hogy a szilágysomlyói Báthory István Általános Iskola a varsolci 1-es számú Általános Iskolával partnerségben, elnyerte a Járd végig Magyarországot! pályázat pénzügyi támogatását.

Örömünkre elérkezett az az idő, amikor az Emberi Erőforrások Minisztériuma által támogatott projektek a külföldi hetedik osztályos tanulóknak is szólhatnak. Mi is szívesen fogadtuk és fogadjuk ezután is az anyaországi iskolák hetedikos tanulóit közös tevékenységekre.

Csapatunk Vass megyét választotta úticélnak, mivel ez számunkra egy távoli, ismeretlen vidék. A négynapos kirándulás fő programja a szombathelyi Gothard Jenő Általános Iskola által szervezett közös tevékenységsorozat volt. Kellemes meglepetésünkre az iskola negyedikes tanulóinak kórusa köszöntött, azóta is a fülünkbe cseng, hogy **„a zene az kell, hogy ne vesszünk el, hogy mégse adjuk fel!”** Ezt követően az iskola vezetője, Nagyné Tancsics Ildikó

és Fodor István, a Tankerület igazgatója fogadott minket. A továbbiakban a jazz világnapja alkalmából az iskola összes tanulójaival együtt tematikus tevékenységen vehettünk részt. Kíváncsiságunkat fokozta az ELTE szombathelyi tagozatának tanára által nyújtott ízelítő a robotika programozásából, amely során a kicsi lego robotok mintegy programozott gépek elmozdultak, akadályokat kerültek. Délután a bringaakadémia rejtélyeivel ismerkedtünk, gyakorlatba ültetve a szerzett elméleti tudást. Az iskola partnerintézményei közül a Gothard asztrofizikai obszervatóriumot látogattuk meg, ahol sok érdekes XIX.századbeli természettudományos megfigyelésre alkalmas műszert láthattunk, és próbálhattuk ki, majd a Smidt múzeum megtekintése zárta az első napunk tartalmas programját.

Május elsején a Szombathelyhez közeli Kőszeg városát látogattuk meg, annak a török időkből fennmaradt történelmi emlékhelyeit, így a Jurisics várat, a Szulejmán lelátót. A délutánunk sem volt izgalommentes, hiszen gyerekeink legnagyobb öröme a gyöngyösújfalui Holdfény kalandparkban kipróbálhatták a pályákat, bizonyíthatták erőnlétüket, merészségüket és persze a kisvonaton is vonatozhatott mindenki.

A hazafelé vezető több órás utat megszakítva, hasznosan töltöttük időnket az ország második legnagyobb városában, Debrecenben, ahol lehetőségünk volt meglátogatni a református kollégium csodálatos könyvtárát, a református nagytemplomot, és a licium fa legendáját is elolvastuk.

Kirándulásunkat a Jet Travel utazási iroda szervezte, kedves idegenvezetőnk pedig Bodor Nóra volt.

Iskoláink pedagógusai éltek az adott lehetőséggel nonformális tanulást biztosítva 22 gyerek számára. Biztatjuk kedves kollégáinkat is, hogy ők is pályázzanak, ezáltal is lehetőséget biztosítván az élménydús tapasztalatszerzésre.

Ezúttal is szeretnénk megköszönni mindenkinek, akik lehetővé tették a pályázat kiírását és megvalósítását.

Vida Anna, a Báthory István Általános Iskola igazgatója

A Nemzeti Összetartozás Napja

Az albertirsai Tessedik Sámuel Általános Iskola pályázott az Emberi Erőforrások Minisztériuma által meghirdetett pályázatra. A fent említett iskola 2006-tól testvériskolánk, évenként több közös tevékenységet szerveztünk és valósítottunk meg. Ez az alkalom igazán különleges volt, mert nagyon sok testvériskola lehetett együtt ezen a napon.

Mi, 26 diák és 3 kísérő, kihasználva a lehetőséget, hogy szállást és étkezést is biztosítottak vacsorára és reggelire, lehetőséget adott nekünk arra, hogy Budapest nevezetességeinek egy részét is megtekinthessük. A szállás kifogástalan volt, a város szívében, ahonnan minden gyalog elérhető volt. Az ünnep előtti délután meglátogattuk a várat, a bazárt és este a Margitszigetet.

Június 4-én részt vettünk a parlament előtti ünnepségen, együtt énekeltünk a sok ezer gyerekkel, megnéztük a Szentkoronát. A délutáni koncert rendkívüli élmény volt, a gyerekek egyike azt mondta sokkal jobb volt mint amire gondoltam. Este egy filmnézésre is volt alkalmunk elmenni, mert a vidéki gyerekeknek ritkán adódik 3 D mozi nézni. Haza utazásunk napját is kihasználtuk, és meglátogattuk az Állatkertet. Nagy élmény volt a diákok és a felnőttek számára is az egész kirándulás.

Köszönjük a lehetőséget. Egyik szülő úgy nyilatkozott, hogy gyermeke számára, aki amúgy tiszta jelessel végezte az iskolát, ez a kirándulás bearanyozta az iskolában eltöltött 8 évet.

Vida Ana Margareta
projektvezető

A diákok véleménye:

A legjobban tetszett:

- A Dunaparti séta
- A város nevezetességei: Országháza, Lánchíd, Margit híd, Margitsziget,
- Az István a király rockopera a Papp László arénába
- A szálloda
- A japánkert a Margitszigeten
- A sok teknősbéka a japánkertben

A legemlékezetesebb marad:

- Az 5400 diák aki a Parlament előtt együtt énekelt
- A sok turista a várban
- Az állatkertben a barna medve
- A fókák bemutatója
- A Margitszigeti szökőkút
- Hogy ellenkező irányba ültünk fel a metróra
- A mezitlábás séta a Margitszigeten
- Az utazás a metróval

A legérdekesebbnek számított:

- A látogatás az állatkertben
- A zacskós viz amit osztogattak
- Az arannyal bevont felületek az országházban
- A metróval való közlekedés
- A fekvő ágyak a Várkertbazár parkjában
- A fényjátékos szökőkút

A legtanulságosabb az volt, hogy:

- sokan vagyunk
- a fekete nadrág nem alkalmas a meleg napokra
- a dunapari Holocaust emlékmű
- az István a király rockopera történelmi háttere

Sok munka, szép eredmény

Talán ezzel a néhány szóval lehet összegezni az idei tanév tantárgyversenyeinek az eredményeit.

A Báthory István Általános Iskola tanulói közül ebben az évben is sokan vettek részt különböző tantárgyakból megyei versenyeken. A legjobbak a jók között Orosz Alexandra és Egri Kriszta VI.osztályos tanulók lettek, akik második illetve első helyezést értek el és részt vehettek az országos megmérettetésen is.

Orosz Alexandra Székelyudvarhelyen a Román Nyelv és Irodalom a Kisebbségieknek versenyen az első helyet szerezte meg. Büszkeség és öröm a diáknak, a szülőknek és az iskola közösségének egyaránt, mert mindenkinek a munkája nyomot hagyott az ő teljesítményében. Külön dicséret illeti felkészítő tanárát Gheți Corneliát aki lelkesedéssel, kitartással, komolysággal tanít már nagyon sok éve egy tiszta magyar közösségben, ami nem is olyan könnyű feladat.

Egri Kriszta a Technológiai Nevelés és Gyakorlati Alkalmazások versenyen vett részt, amit Szilágysomlyó megyében szerveztek. Egy különdíj volt az elért eredménye.

Bízni szeretném a diákokat és tanáraikat, hogy készüljenek és vegyenek részt minél több versenyen, mert már a részvétel is nyereség, egy tapasztalat és ha még helyezést is érnek el, az már ráadás.

Ilyen szép eredményeket iskolánk tanulói még nem értek el, ez volt az első, de reméljük nem ez az utolsó. Sok sikert kívánok a továbbiakban is.

Vida Anna igazgató

A polgármesteri hivatal által szervezett ünnepség
Szilágysomlyó, 2019 április

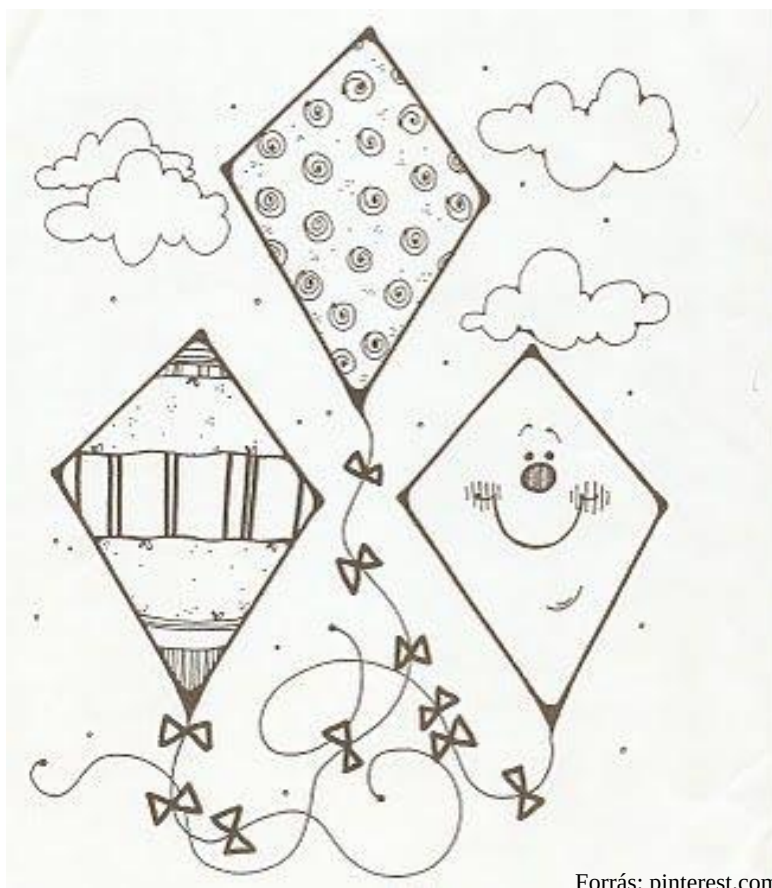
Gheți Cornelia - román nyelv és irodalom tanár

Orosz Alexandra -
Román nyelv és irodalom országos tantárgyverseny I. helyezette

Septimiu Cătălin Țurcaș - polgármester

Egri Kriszta -
technológiai nevelés országos tantárgyverseny különdíjazottja

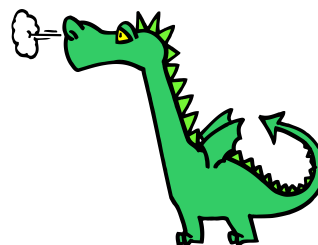
Vida Ana Margareta -
technológiai nevelés, tanár, igazgató

Forrás: pinterest.com

Ötleteiteket, rajzaitokat, cikkeiteket továbbra is várjuk!

Szép nyarat! Vidám vakációt!

Köszönetet mondunk:

***az anyag előkészítésében segédkező kollégáknak:** Bara Jusztna, Erdei János, Gombos Brigitta, Józsa Tímea, Szabó Beáta, Szodorai Melinda, Vida Anna Margareta

Főszerkesztő: Márton Gabriella
Szerkesztő, tördelő: Márton Ágota